

J. C. Christensen: Maa jeg gøre en Bemærkning til den ærede sidste Taler. Naar han udtalte, at vi her ville gøre denne Sag til en kommunal Sag, og at det er det, han er saa betænkelig ved, saa vil jeg dertil sige, at det stemte det ærede Medlem selv for for 4—5 Dage siden; det har han stemt for og holdt paa, men nu er han bleven betænkelig ved Sagen. Det, som det ærede Medlems Meningsfæller stillede Ændringsforslag til, var § 2, og Ændringsforslaget gik ud paa, at Amsraadene skulde spørges, men det, det ærede Medlem og hans Meningsfæller stadig tale om, er, hvad de have imod § 1. Det er en mærkelig Optræden i denne Sag. Man siger, at man er bange for denne Sag, fordi den skaber Fare for Agitation. Man henviser til Socialdemokratiets Agitation, og der kan være meget at sige om denne Agitation; men jeg vilde meget beklage, hvis der skulde komme en Tid, da Socialdemokraterne vare de eneste i Landet, som agiterede for saadanne Opgaver som denne. I den Kommune f. Eks., hvor jeg bor, er der i Øjeblikket ingen Trang til en saadan Foranstaltning; men den Dag, da der bliver Trang dertil, vil jeg nødigt give min Ret til at agitere for at faa en saadan Sag sat igennem fra mig til Socialdemokraterne.

H. Holm: Det ærede Medlem lagde maaske ikke Mærke til, hvad jeg sagde, da jeg før havde Ordet. Jeg sagde, at vi nu stode ved Sagens 3dje Behandling, og at det altsaa var Spørgsmaalet om Sagen i sin Helhed, som forelaa. Ved 2den Behandling fandt jeg for mit Vedkommende ikke Anledning til at stille Ændringsforslag, thi jeg havde en Følelse af, at det høje Flertal vilde, at denne Sag skulde gaa saa hurtig som muligt gennem dette Ting og sendes over til det andet Ting. Jeg stemte for et Ændringsforslag, som fremkom, og som jeg billigede; men det ærede Medlem ved jo meget godt, at fordi man, naar en Sag ligger for i sine Enkeltheder, ikke har stillet Ændringsforslag til den, kan man meget godt have Betænkeligheder ved Sagen i sin Helhed i den Form, den faar, og jeg ved ikke, hvorledes man i dette Øjeblik skulde kunne faaet denne Sag saaledes omformet, at vi kunde have haft Haab om det høje Flertals Tilslutning. Jeg afventer derfor, hvorledes den mulig kan komme til at foreligge for os senere. Det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde afskære sig fra at agitere for denne humane Opgave. Det vil jeg

virkelig heller ikke afskære mig fra. Den humane Opgave at skaffe Mad til nødlidende Børn mener jeg ikke vi skulle afskære os fra at agitere for. Men det, som Forslaget gaar ud paa, er at gøre det til en kommunal Sag, og jeg mener ikke, at det er nogen human Opgave at lægge saadanne ny Byrder paa Kommunerne.

J. C. Christensen: Det viser sig altsaa nu, at de moderates Standpunkt i denne Sag er saaledes, at hvis de havde faaet deres Ændring, som de fremsatte sidste Gang, vedtagen, vilde de desuagtet have forkastet Lovforslaget nu til 3dje Behandling. Det er en underlig Stilling.

H. Holm: Ja, havde vi faaet denne Ændring vedtagen ved 2den Behandling, kunde vi til 3dje Behandling have søgt Lovforslaget yderligere ændret i den Retning, som vor Ændring antydede.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger over for det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det har undret mig, at det ærede Medlem, som plejer at være en ivrig Talsmand for kommunalt Selvstyre, ved denne Lejlighed har vist sig at have den største Mistillid til de kommunale Raad, idet han ikke tør lægge en saa human og god Sag som denne i deres Hænder, saaledes som Lovforslaget tilsigter det. Det ærede Medlem fremførte, at der var store praktiske Vanskeligheder at overvinde, hvis denne Sag skulde realiseres. Han kunde ikke tænke sig, at man kunde dele Børnene i to Flokke, de sultne paa den ene Side, og de, som ikke ere i saa høj Grad trængende, paa den anden Side. Jeg vil dertil sige, at dette kan man meget godt gøre, og hvis det ærede Medlem ikke har set, hvorledes det foregaar, vil jeg anbefale ham at gaa ud en Dag og se paa Bespisningen i Københavns Kommunes Friskoler. Han vil da se, at Børnene deles hver Middag i to Dele; den ene Tredjedel gaar ned og spiser, de to Tredjedele faa ingen Mad. Der finder her Forhold Sted, som ofte kunne være overordentlig rørende. Det kan hælde, at Børn som have været saa heldige at faa Lov til at deltage i Bespisningen, komme og sige om ikke en anden maa have Lov til det deres Sted, da de kende en Kammerat som er endnu mere trængende, end de selv ere. De synes altsaa, at de ikke fortjene at tage Del i Spisningen, naar der er andre, som ere mere trængende. Der er ligeledes forekommet Tilfælde, hvor et Barn